

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. No. 281.

Solgte Session.

68de Mode.

Tredøgen den 2de December. Kl. 12.

(Fortsat.)

Tscherning (forts.). Det er den vanskelige Stilling, hvori vi ere komne, og jeg holder det blot fast her, at vi betale først, fordi vi have givet en Lov om en Sernbane i en uheldig Retning, dernæst fordi en Minister, der ikke har Ansvarlighed for os, har indblandet sig i vore Sager og bragt en Overeenskomst tilveie, som ellers ikke kunde være kommen istand, og endelig at vi, ved at have indladt os paa Tverbanen, have vist den flesvigste Minister, at vi endnu yderligere trænge til, at Banen kommer igjennem Slesvig, og at det ikke blot var den Mand, som har den sydslesvigste Bane i Cie, der havde denne Trang, men at vi vare i en saadan Stilling overfor ham, at vi maatte give saameget Mere for vor Bane, for at faae den flesvigste bygget. Ræg det sammen, overvel, hvem der har drevet paa Tverbanen, hvem der har negotieret den, og i hvilket Forhold den staaer til den flesvigste Bane, og see saa, under hvilke Betingelser vi befinde os. Vi kunne maaffee ikke gjøre Noget ved det deimegang, det maae vi nærmere overveie; men vi skulle vide det, vi skulle see, hvor dan Sagen er behandlet, og vi skulle huse paa og ierkfende, at de Bndsigelser, som fra dette Thing ere gjorte i forskjellig Retning, og hvor ved man har paadlist, at saaledes vilde og maatte det komme, men som ikke have fundet Medhold i Afstemningerne, have været fuld-

stændigt berettigede; — nu tynger det paa os. Naar den ærede Minister har opgjort Regningen, som han har troet jeg, den er temmelig rigtig; jeg er kun tvivlraadig, om Expropriationen vil blive indenfor hvad her er antaget. Jeg troer, at den vil overskride det med 2 til 5,000 Rb. pr. Mill; det vil, hvis vi holde Banen fast i den Retning, som her er foreslaaet, — som jeg haaber, vi ikke gjøre — ganske sikkert stee. Naar jeg følger den ærede Ministers finansielle Betragtninger, troer jeg, han har stillet dem noget gunstigere, end de virkelig kunne stilles. Han har ikke gjort Regning nok, saa forekommer det mig, paa, at Udgiften af Reservecapitalen er Tabet af en Rente. Det er ganske vist, at Tabet, naar han betragter en Deel af Reservecapitalen som Actier i den jydsk Sernbane, ikke bliver meget stort; men naar han betragter Reservecapitalen som virkelig rentebærende Penge, vil det maae vi regne den fulde Rente. Der vil heller ikke her kun blive Spørgsmaal om 16 Mill. Rb., men om over 17 Mill. Rb., hvoraf Rente skal beregnes. Tolden er ogsaa udlagte Penge; thi vi give ogsaa ud, hvad vi give ud for Told; hvad vi kom til at give Mere ud for Expropriationen, maae ogsaa medregnes, og der er flere Omkostninger, der komme til. Alt tilfammen gaar det op til det af mig nævnte Sum. Der er først de 15,300,000 Rigsdaler plus 1 Million til Expropriationen, hvoraf man imidlertid kun vil regne det Halve, fordi det andet Halve falder paa de vedkommende Egnes Bedere og ikke paa Statskassen; men det bliver under alle Omstændigheder nær ved 16 Millioner Rb., — naar vi derefter tage, hvad Expropriationen